

Luopumus seurakunnassa

Menestyksen sanoman mielettömyys

Dr. David Owuor

<http://www.repentandpreparetheway.org/APOSTACY%20IN%20THE%20CHURCH.pdf>

Aina siitä saakka, kun menetti perintönsä taivaassa, vihollinen on päättäväisesti pyrkinyt kostamaan saamalla seurakunnan jakamaan kanssaan häpeällisen lankeemuksensa. Hyvin tietoisena, että omassa voimassamme meille on mahdotonta kieltää langenneen luontomme elämöinti, vihollinen on jatkuvasti käyttänyt edukseen perinnöllistä heikkouttamme ja siten otti täysin käyttöön valheelliset vihjailunsa saadakseen ansaan kaikki, jotka eivät luota Jumalaan. Hän on keksinyt uusia juonia ja kanavia, joilla käydä varsinkin seurakunnan kimppuun.

Vihollinen tiesi jo HERRAMME Jeesuksen syntymässä hellittyyn Betlehemin seimeen, että nyt oli tullut se Yksi, jolla on jumalallinen toimeksianto kiistää hänen valtansa ihmiskunnan yli ja lopulta vapauttaa seurakunta. Se sai vihollisen vapisemaan suuresti enkelin sanomasta, joka todisti vastasyntyneen Kuninkaan valtaa. Niin vaikeaa kuin olikin luodata tämän suuren rakkauden uhrin mysteeria, taivaallisen kanssakäymisen kirkkaus ja rauha ja majesteettisuus olivat väkevästi ilmeisen ylenpalttisia. Se, että Ihmisen Pojan piti tulla tähän maailmaan ihmisenä varmasti täytti vihollisen pelokkaalla ihmetyksellä ja vähintäänkin äärimmäisen pelokkaalla aavistuksella. Viholliselle Eedenin paratiisissa annettu julistus, että:

”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.” (1.Moos. 3:15)

oli epäamättä kääntynyt tosiasiaksi, että hänellä ei olisi enää mitään mahdollisuutta uskotteluun seurakunnalle.

”Ja täynnä Pyhää Henkeä Jeesus palasi Jordanilta ja heti Henki ajoi hänet erämaahan. Ja hän oli siellä erämaassa neljäkymmentä päivää saatanan kiusaamana ja oli villieläinten kanssa.”

”Ja naina päivinä hän ei syönyt mitään” (Matteus 4).

Tällä tavalla HERRA Jeesus selvästi vahvisti toimeksiantonsa arvoallan ja ettei vihollisella koskaan enää olisi pelivaraa turmella seurakuntaa. Näillä sanoilla Kristus painotti seurakunnalle, että suuri halu ja ylenmääräinen periksiantaminen tämän maailman asioille, olivat pohja suurimmalle kiusaukselle. Ja paastoaminen olisi erotetun elämän tuntomerkki. Juuri tästä tuho alkoi, kun seurakunta halulle periksiantamisen kautta oli tottelematon ja lopulta lankesi. Ja kuitenkin oli selvää, että kun HERRA Jeesus kartoitti seurakunnalle polun Pyhään Henkeen paastoamalla, niin Hän seisoi täydellisen miehuuden voimassa ja omistaen ruumiin, mielen ja Hengen täyden tarmon oltuaan taivaallisten olentojen ympäröimänä päivittäisessä

kanssakäymisessä. Aseistautuneena tämäntasoisella Pyhän Hengen voimalla HERRA Jeesus pystyi menemään erämaahan ja pärjäämään vihollisen kanssa. Jos seurakuntakin olisi pysynyt tällä erämaahurskauden nöyrällä tiellä, niin tämän päivän luopumus ei koskaan olisi tuhonnut sitä näin pahasti.

Kaiken aikaa oli ollut selvää, että tämän pimeän maailman viettelevät kohtuuttomuudet asetettaisiin vihollisen toimesta seurakunnan nenän eteen houkuttelemaan se ansaan jakamaan suuri lankeemus vihollisen kanssa. ”Jos olet Jumalan Poika, niin káske näiden kivien muuttua leiväksi.” Jeesus ei ilman valtavaa vaivaa voinut antaa audienssia viholliselle. Mutta sitten sanoista ”Kirjoitettu on . . .” tuli ikuinen vastalääke, joka kirjaimellisesti katkaisi petoksen selkärangan. Sitten nousee kysymys: ”Kuinka seurakunta saattoikaan langeta ylenmääräisen periksiantamisen vietteleviin ansoihin?”

Menestys . . .

Kristuksen seurakunta tässä ajassa on pääasiassa perustettu saarnoille menestysevankeliumista, mikä on aiheuttanut sen luopion tilan. Tämän päivän kristityt eivät valitettavasti ole kunnolla käsittäneet, että nykyinen luopumus seurakunnassa kiistatta vastaa Herran huonetta, joka kirjaimellisesti on hyljännyt uskollisuutensa HERRAA kohtaan. JEHOVA liiton Jumala kunnioittaa tiukasti lupauksiaan, siinä määrin, että ihmiskunta voi kirjaimellisesti elää jokaisesta sanasta, joka Hänen suustaan lähtee. Elämöinnissä maallisen elinkeinonsa säilyttämisestä Kristuksen seurakunta teki kaikkien aikojen suurimman möhläyksensä unohtaessaan, että tärkein perustus, jolla sen toimeentulo oli hyvin turvattu, on vanhurskaus. Sitten tuli petos ikäänkuin vastauksena sen rukoukseen taivaasta tulleen menestysevankeliumin valeasussa, jonka se helposti hyväksyi ilman mitään myöhempää pohtimista. Osoittaen tähän syyhyn suurimman osan elämäänsä seurakunta käytännössä saarnasi kristinuskon valheellista muotoa, joka edustaa hengellisesti huoletonta elämää kompromississa synnin kanssa.

Siroteltuina seurakunnan sairaaseen näkyyn menestyksestä ovat kaikki maallisen varallisuuden ylilyönnit ja mukavuudet siinä määrin, että pyhyys on pantu syrjään. Se on pohjimmiltaan jättänyt seurakunnan hengellisesti heikoksi ja voimattomaksi edes lähteä sille verentahrimalle polulle, jonka Jeesus viitoitti sille Golgatan ristillä. Vaikka seurakunta alussa hyvin tunnistikin pyhyiden verentahriman valtatie, niin sen teko osoittaa, ettei sitä saatu provosoitua katkeraan kiistaan tämän syntisen maailman laveampien valtateiden kanssa. Ristin kärsimyksensä jälkeen HERRA Jeesus epäamättä provosoi seurakunnan ikuiseen ristiriitaan tämän pahan ja pimeän maailman kanssa. Hänen pelkäämätön asemansa Ristillä ja sellaisten olosuhteiden kärsiminen nostivat seurakunnalle punaisen lipun synnin kanssa neuvottelemista vastaan, niin ettei se voi antaa viholliselle etulyöntiasemaa elämänsä yli.

Myöntymällä tämän syntisen maailman naamioituihin vaatimuksiin seurakunnan palvonnasta ei ole tullut mitään hyvää eikä myöskään Jumalaa ole kirkastettu sen ylistyksellä. Pyhyiden puuttuessa kristillisen vaelluksen todistus on tänä päivänä arvoton murtamaan kapinan linnoitus

seurakunnassa ja kutsumaan Jumalan voimaa, koska inhimillinen kyky, voima ja valta ovat todella ennustetusti heikentyneet sellaisen suunnattoman maallisen pimeyden vuoren edessä, joka pitäisi ylittää. Pahaksi onneksi tämän päivän luopioille pastoreille tämän skenaarion täydellisesti levitessä usko, joka nyt on kristillisen vaelluksen pylväs seurakunnassa, lepää Jumalassa. Uskon heikkeneminen on avannut valtaisan oven petokselle ja rehottavalle valheelle tämän päivän HERRAN huoneeseen. Vain vanhurskaasti kuuliainen vaellus pyhyiden valtiella voi selvittää seurakunnalle todellisen pyhyiden määrittelevän tarkoituksen, kun HERRA sanoi:

"Ja siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on "pyhä tie": sitä ei kulje saastainen; se on heitä itseänsä varten. Joka sitä tietä kulkee, ei eksy - eivät hullutkaan. Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto; ei sellaista siellä tavata: lunastetut sitä kulkevat." (Jes. 35:8-9)

Jumalan versiossa menestyksestä kaikki vauraus oli alunperin tarkoitettu vetämään uskovien sydämiä aina vain lähemmäksi Kristusta Jeesusta Lunastajaa. Ja kuitenkin kaikki tämä väärinkäsitys menestyksestä tänä päivänä tapahtuu, kun Kristus ihmisen puolesta voitti sellaisen kiusauksen kestämillä vastoinkäymisistä ankarimman. JEHOVA oli aikaisemmin määritellyt menestyksensä lopputuloksen ihmiselle vahvasti julistamalla, että kaiken vaurauden täytyy ohjata seurakuntaa vanhurskaaseen ja pyhempään asemaan suhteessa Luojaan. Tällä keinolla JEHOVA aukaisi maallisen ja taivaallisen vaurauden rajoittamattoman tulvaportin seurakunnalle, joka kuuntelee Hänen pyhää käskyään olla maailman valo. Monet hengellisesti tunnontarkat uskovat katsovat, että JEHOVAN ja Israelin välisellä konfliktilla on erikoinen kosketuskohta tämän päivän seurakunnan omaan elämään. On totta, että jokaisen uskovan sydämen rajojen sisällä tämä JEHOVAN ja Israelin välinen kiista toistuu miljoonia kertoja päivässä, kun ihmiskunta taistelee niitä teräviä synnin nuolia vastaan, jotka jatkuvasti iskevät siihen. Kaikesta huolimatta HERRAN kanta vaurauteen pysyy samana:

Ja Herra antaa sinulle ylen runsaasti hyvää, tekee sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi hedelmän ylen runsaaksi siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi vannotulla valalla on luvannut antaa sinulle. Herra avaa sinulle rikkaan aarrekammionsa, taivaan, antaakseen sinun maallesi sateen aikansa ja siunatakseen kaikki sinun kättesi työt; ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse lainaa ottaa. Ja Herra tekee sinut pääksi eikä hännäksi; sinä aina vain ylenet etkä koskaan alene, jos tottelet Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että ne tarkoin pitäisit, etkä poikkeaa oikealle etkä vasemmalle yhdestäkään niistä sanoista, jotka minä tänä päivänä teille annan, et seuraa muita jumalia etkä palvele niitä. (5.Moos. 28:11-20)

Se on kuitenkin Jumalan sanan väärä soveltaminen tässä ajanjaksossa, joka on suuresti kasvattanut luopumusta tänä päivänä sekä avoimen laittomuuden ja häpeämättömän välinpitämättömyyden harjoittaminen Kristuksen seurakunnassa. Kuten sana sanoo, niin tarkoituksensa avoimessa ilmoituksessa vaurastuttaa ihmiskuntaa täällä maan päällä Jumalan päämäärä ei kuitenkaan ollut, että sellainen menestys keskittää seurakunnan sydämen kokonaan hukkuvaan turmeluksen maailmaan. Alunperin kuitenkin Jumalan perimmäiseen suunnitelmaan ihmisen luomiseksi sisältyi hyvin paljon se, että jokainen vaurauden siunaus pystyisi saamaan

hänet yhteen Messiaan kanssa ihanassa tempauksen kokoontumisessa.

Nyt on kuitenkin entistä selvempää ja yhä suuremmissa määrin, että tämä Jumalan alkuperäisen suunnitelman käsite edelleen pysyy suurimmaksi osaksi väärintulkittuna nykyiselle seurakunnalle. Tästä syystä se hirvittävä hengellinen väärintulkinta, jota tänä päivänä edustaa väärä menestyksen evankeliumi, on suurin piirtein pyyhkäissyt pois seurakunnan arvovallan ja kunnian lähes merkityksettömyyden tilaan. Kun suurin osa tämän päivän uskovia on tässä degeneroituneessa tilassa, niin palvonnan noudattaminen on pahasti alennettu pelkäsi muodollisuudeksi. Kun tarkkaan huomioi tämän päivän seurakunnan jumalanpalveluksia, niin on vaikeaa olla huomaamatta virka-asuisia miehiä suorittamassa juhlallista palvelutehtäväänsä samalla kun talo on tupaten täynnä kärsiviä uhreja uhrialttarilla.

Niin suuri on kärsimys tämän päivän seurakunnassa, että sairastava käytännössä jää ahdistukseen, kun ei vapautuminen eikä parantuminen vieraile alttarilla. Osoittaessaan kuinka ahtaan pinnallinen ihmisen viisaus on, Pyhä Hengen jumalallisen läsnäolon puuttuminen tänä päivänä nostaa jokaisen kysymyksen seurakunnan eteen ja asettaa Jumalan totuuden kokonaan uuteen näkökulmaan. Tämän päivän viettelevät saarnat menestyksestä ja taloudellisen vaurauden siirrosta epäilemättä eivät edustaneet vedenpitävää totuutta ja sensijaan ilmensivät lopullista murskatappiota niin ratkaisevalla hetkellä. Vangittuina näiden hengellisten asetusten pohdiskeluun tämän päivän pyhät ja hurskaat Jumalan valitut, jotka ovat vannoneet pysyvänsä HERRAN rinnalla ja päättäväisesti valinneet erottautua, kiistatta muodostavat tempausseurakunnan. Se hämmästyttävä tapa, jolla post-modernismi tässä ajassa näki itsensä uskollisena mallille siten uskollisesti toistaen kohteensa maailmallisia arvoja, on nyt uudelleen herättänyt uusia impulsseja suurempaan käsillä olevaan ongelmaan.

Se anonymiteetti ja koskemattomuus, joka halveksii tämän päivän postmoderneja elämäntapoja, on se, mikä on nyt sallinut pastoreiden avoimesti tunnustaa elävänsä itselleen, kun kristityt kääntyvät rennompaan suhteeseen KAIKKIVALTIAAN kanssa. Vastoin heidän odotustaan teologinen ihmisen viisaus, jota nykyajan raamattukouluista valmistuneet luennoivat, on mitä järjestelmällisimmin ottanut vale-asun ja saanut Hengellä täytetyt kristityt näkemään heidän tarkoituksensa selvemmin. HERRA Jeesus itse tuli kuuliaiseksi jokaisessa pienessä yksityiskohdassa Jumalan sanalle, jota opetettiin synagoogassa, mutta viisaasti Hän ei mukautunut heidän rabbiinisiin riitteihinsä ja käyttöönsä sensijaan päättäen oppia Jumalan Kaikkivaltiaan kunnioituksen.

Samalla tavalla ei kenenkään vakavan pastoriksi opiskelijan pitäisi kuunnella teologisia luentoja, vaan sensijaan oikein nojautua suurimpaan lupaukseen, minkä Jumala koskaan antoi seurakunnalle, lupaukseen Pyhästä Hengestä lopullisena Opettajana. Tämä on sellaista määrätietoisuutta, joka voi rikkoa korruptoituneiden paimenten ja paimennusliikkeen noidankehän. Moderni kristikunta on hienoimmassa manööverissään saastutetun 'kylvä-siemen-saadaksesi- ihmeesi' -evankeliumin kautta osoittanut, että siltä pahasti puuttuu vaadittava pyhyiden malli siinä määrin, että seurakunnasta on tänä päivänä tullut paljolti liikeyrityksiä, joiden ainut tarkoitus on koota varallisuutta.

Tämä säälimätön HERRAN lampaiden keritseminen tuo nyt yleisesti esille saarnaajia, jotka laskevat leikkiä jopa asioilla, jotka ovat vakavasti Ristiin ja Jeesuksen Vereen liittyviä. On kuitenkin uskomatonta, että rahanpesun kaupustelijat tämänpäivän seurakunnassa eivät näe, että heidän odotuksensa, mitä tulee varallisuuteen, eivät ole perusteltavissa Raamatun profetialla, joka määrittelee tämän hetken. Menestyksen saarnaajat eivät voi myöskään myöntää, että ovat värintulkinneet Raamattua, jota he niin väittävät opettavansa ja varjelevansa. Ja hengellisen isyyden 'romu-auton' avulla he ovat siirtäneet toiselta toiselle sen vääryyden. On kuin kohta Joh. 1:5 tuskallisesti toteutuisi aivan silmiemme edessä sanoessaan:

“Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt” (Joh. 1:5).

Jumala on sitkeästi pyrkinyt antamaan valoa ihmiselle, kun tämä hapuilee pimeydessä saaden JEHOVAN harkiten käyttämään sitä ainutta keinoa, jolla hän voi tavoittaa ihmiskunnan. Parannus Jeesuksen Veren luomana (repentance as authored by the Blood of Jesus) on iäti oleva se ainut keino, jonka avulla HERRA voi auttaa ihmisen siirtymistä synnin sysipimeydestä totuuden kirkkaaseen valoon. Tämän ajan paimenille skenario on kuitenkin paljon monimutkaisempi (sophisticated) kuin aiemmin luultiin johtuen heidän 'oppineisuudestaan.' Ylpeydessään näiden viimeisten päivien pastorit ovat vakavasti ja mitä synkimmästi halveksineet myöntää, että heidän pitäisi vastaanottaa ohjeita keneltäkään sanansaattajalta, jonka HERRA on lähettänyt puoltamaan parannusta. Järkyttävässä totuudesta luopumisessaan tämän päivän luopiot pastorit, evankelistat, väärät apostolit ja väärät profeetat ovat kadottaneet näyn Messiaan tulemukselta ja tietävät, että hän on viivytellyt vain parannuksen päämäärien vuoksi. Siten tämän päivän luopumus on kirjaimellisesti saanut kaikki menestystä saarnaavat paimenet toimimaan eräänlaisena antiklimaksina (anti-climax), jossa he ovat estäneet muut herätyksestä ja vielä myös menettäen sen auttavan käden, jonka HERRA on ojentanut tällä hetkellä.

Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi. (Mal. 4:5-6)

Tämän luvatus lopunajan herätyksen aika on lähellä ja täällä. Epäämätön Pyhän Hengen herätys on selvästi alkamassa ennallistaa vanhurskautta ja pyhyttä maan ääriin. Tämän lopunajan Pyhän Hengen herätyksen nuorekas vaatimattomuus ja sulous tulee lopulta riisumaan koko menestyksen papiston ennakkoluulot avatakseen alitajuisesti heidän mielensä Jumalan sanalle, että Pyhä Henki voi puhua heidän sydämilleen. Mutta kun tuo siunattu herätys ei vielä ole täysin kuluttanut maata, niin tämän päivän hengellinen rappio todella on merkittävä luopumus odotetusta normista. Tämä johtuu siitä, että jokaisen seurakunnan, joka vaeltaa pyhyyden valtatiellä, olisi pitänyt luottaa HERRAN neuvoon nimenomaan parannuksen asioissa.

Sitäpaitsi jopa laajimmassakin rahasaarnaamisen miljöössä ja menestyksen kannattajakunnassa pelot Messiaan yllättävästä paluusta alkavat herätä. Parhaassa hengellisessä suorituskyvyssään ja herkkyydessään seurakunta tietää liiankin hyvin, ettei maahan rajoitettu elämä ollut koskaan se alkuperäinen tarkoitus, jonka vuoksi Jeesus lähetettiin Ristille maksamaan niin hirvittävä

sydäntäraastava lunastuksen hinta. Johtuen selvistä synnynnäisistä hengellisistä puutteistaan menestysevankeliumi on täydellisesti laiminlyönyt nuhdella syntiä, joka tänä päivänä on tunkeutunut seurakuntaan ja sen sijaan valinnut mukautua maailmallisuuteen ja hengelliseen rappioon kristillisessä veljesyhteisössä. Niin iloitsevilta, kuin tänä päivänä ehkä näyttävätkin, tällaisella luopiolla seurakunnalla ei kuitenkaan ole varaa ylellisyyteen unohtaa se murhe ja huoli Messiaan paluusta, jonka heidän valmistautumattomuutensa aiheuttaa.

Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat. Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni. (Joh. 15:5-8)

Autuaita ovat ne, joiden Messias palatessaan huomaa kuunnelleen kunniakkaan viinitarhan totista viinipuuta, kun taas voi niitä, jotka löydetään menestysevankeliumin ja saarnojen taloudellisesta vaurauden siirrosta hedelmättömästä tilasta. Kun seurakunta lakkaa säilyttämästä asemansa maailman valona, niin jumaluus lakkaa välkkymästä ihmiskunnan kautta, koska synkkä pimeys lankeaa. Tämän luontoinen hengellinen mätäneminen on tänä päivänä vastuussa rehottavasta jumalattomuudesta ja pakanuuden systeemeistä, jotka ovat vallanneet seurakunnan.

Tilannekuvassa se näyttäisi ikään kuin seurakunta ja sen luopio papisto olisivat koko elinajakseen kadottaneet näkyvistä Hänet, jota heidän ei koskaan olisi pitänyt unohtaa hetkeksikään. Se on syy, että jopa pastoreiden keskuudessa ilmenee ylenmääräistä perversiota, rahanrakkautta, seksuaalista moraalittomuutta, homoutta, lesbolaisuutta. Jos nyt HERRA on se Totinen Viinipuu, josta oksat ovat riippuvaisia päivittäisessä ravinnon saannissaan, niin kuinka kukaan voi unohtaa Hänet hetkeksikään. Tätä laittomuuden lajia HERRAN huoneessa on pääsääntöisesti pitänyt yllä se tosiasia, että jokaisessa tilaisuudessa uuteen herätykseen kristityn huoli on yleensä lievitetty syyttämällä pahalaisen työtä eikä nuhtelemalla heitä itseään kompromissista. Missä silloin on Golgatalla vuodatetun Jeesuksen Veren auktoriteetti ja voima!

Tämän kaltainen Pyhän Hengen nuhde on pääasiassa tarkoitettu valistamaan seurakuntaa siitä, mikä on vaikuttanut negatiivisesti sen keskeiseen kutsumukseen julistaa Lunastajan vanhurskasta luonnetta. Tämän lajin naurettava lankeemus on paljolti vaikuttanut siihen, että seurakunta on joutunut huonoon valoon siinä määrin, että useimmissa tapauksissa tämän päivän kristitty nyt kantaa vastenmielistä ja kaikkea muuta kuin puoleensavetävää kuvaa, jota pakanat eivät kaipaa kantaa eivätkä samaistua siihen. Se ei ole miksikään hyväksi evankeliumin levittämiselle, koska se itseasiassa kiistää sukulaisuuden Jumalan kanssa.

Sellaisen häpeällisen lankeemuksen vankka kategoria (rubric) on se, mikä pohjimmiltaan on pitänyt yllä seurakunnassa vallitsevaa nykyistä pysyvän hengellisen vauvaiän kauhistuttavaa tilaa. Valitettavasti tästä hengellisestä kypsymättömyydestä on tänä päivänä tullut kristillisen

vaelluksen tunnusmerkki. On tarpeetonta sanoa, että luopuminen todellisesta uskosta on tänä päivänä hyvin juurtunut seurakuntaan jopa siinä määrin, että uskovat on nyt alennettu masentuneeksi porukaksi, joka ei voisi vähemmän välittää sanasta ja sen myötäsyttyisistä voimasta. On valitettavaa, että tämä halveksittava lankeemus on jatkunut globaalisesti ja käytännössä huomaamatta hyvin kauan aikaa ja vieläkin enemmän tänä myöhäisenä päivän hetkenä.

Epäonnistuminen intuitiivisesti havaita tämä näennäisesti selvä, mutta hyvin salakähmäinen lankeemus seurakunnassa, on suuresti vaikuttanut syntiherkkyyden menetykseen kristittyjen keskuudessa. Se on turtuneisuus, joka on laskenut seurakunnan syntikynnyksen siten tuudittaen sen ikuiseen kadotustuomioon hengellisen kuolion muodossa. Valitettavasti on niin masentavaa tiedostaa, että kuolion todellinen määritelmä on itseasiassa ruumiin paikallinen kuolema ja rappio johtuen veren puutteesta tuolla alueella. Tämän päivän seurakunnasta voidaan sanoa, että siltä varmasti puuttuu Jeesuksen veri ruumiissa. Ellei se tee parannusta kiireesti, tämä kuolio voi myös tappa sen.

Kynnyksen madaltaminen synnille ja pahalle tarkoittaa yksinkertaisesti, että kristityt vähitellen tottuvat, ei vain havaitsemaan syntiä seurakunnassa, vaan myös sovittamaan sitä omaan elämäänsä. Se on maailman kanssa sovittamisen huolimaton elämä, joka selvästikään ei pidä HERRAN pelkoa ja hänen pyhää mainettaan merkityksellisinä. Tämän lajin hengellinen puutumus on sitä, mikä on tarkasti sanoen tahrannut palvonnan siinä määrin, että tänä päivänä kristityt eivät enää näe elämäntapaansa tosi palvontana, jota Jeesus opetti ristillä. Jos Jeesus ristillä jätti meille mitään tunnuskuvallista opetusta vietäväksi kotiin, niin se oli lihan ristiinnaulitseminen. Tuossa tuhlailijan rakkauden suurimmassa osoituksessa seurakuntaa kohtaan, kun HERRA antoi elämänsä ristillä, hän myös paljasti sille suurimman menestyksellisen kristillisen elämäntavan salaisuuden. Ja tuo salaisuus on kirjaimellisesti uudestisyntyneen ihmisen, lihan ja syntisten halujen ehdottomasta poispanemisesta.

Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. (Gal 5:24)

Tämä on yksi kristillisen pelastuksen nimenomainen puoli, jota tämän päivän kristittyjen suuri enemmistö on vähiten käsittänyt. Vastoin surullista aineellisen omaisuuden yhdistämistä menestykseen aito menestyvä kristillinen elämäntapa sisältää synnin karttamisen ja vaelluksen täydellisessä pyhydessä Jumalan valtakuntaan sisälle menemiseksi. Koska Pastorit eivät laajenna opetuksiaan tällä evankeliumin alkuperäisellä keholla (risti), niin se on muuttanut jumalanpalvelukset aikamme suureksi häpeäksi siten alentaen sen pelkiksi ihmisperinteiden pääsiäisrituaaleiksi, jotka ovat muuta kuin tosi palvontaa hengessä ja totuudessa.

On kuitenkin yllättävää, että eräänlainen uskottomuus on vähitellen tunkeutunut pyhään saarnatuoliin, kun paimenilta todella puuttuu vakaumus uskoa saadakseen jumalallista ylläpitoa HERRALTA. Tämä vakaumuksen puute, joka nykyisin lisääntyy nopeasti Pastorien keskuudessa siinä määrin, että Jumala ei ehkä pysty ihmeellisesti varustamaan heitä tässä ajassa, on se, mikä

on valitettavasti synnyttänyt hyvin myrkyllisten värien sananopettajien tuhoisan aallon. Tämä klikki on tänä päivänä muuntunut Pastorien porukaksi, jotka voivat päin naamaa valehdella julkisesti, ryöstääkseen uhreja ja ns. "siemenrahaa" uskovaisilta. He ovat päivän väärät profeetat. Tämän päivän papisto voi avoimesti pettää ja herkutella pyhien synneillä ansaitakseen ns. kohtuullisen toimeentulon.

Minun kansani synnistä he saavat ruokansa, heidän pahoja tekojansa heidän sielunsa himoitsee. (Hoosea 4:8).

NIV: They feed on the sins of my people and relish their wickedness. (herkuttelevat heidän pahuudellaan)

Alussa sanottiin, että se on yksi tärkeimmistä viimeisten päivien maamerkeistä, mutta siitä huolimatta on tuskallista elää ja nähdä tämän luopumuksen pelaavan itsensä täyteen kurssiin meidän ajassamme. Tämä päälleikävän maailmallisuuden taso tahraavan postmodernisminsa kanssa aivan seurakunnan keskipisteessä on se, mikä lopulta sai JUMALAN Kaikkivaltiaan vapauttamaan MUSTAN APOKALYPTISEN RATSASTAJAN hirvittävät kivut. Vaikka välttämätön askel profeetallisella aikajanalla tempaukseen, tämä kolmas RATSASTAJA on jokin sellainen, joka on tarkoitettu ravistelemaan ihmiskuntaa maallisesta kallistuneisuudestaan takaisin taivaalliseen taipumukseen. HERRA tarkoitti, että tämän RATSASTAJAN vapauttamista seuraava globaali taloudellinen kriisi on jokin sellainen, joka on tarkoitettu NUHTELEMAAN tätä luopiota seurakuntaa, että se palaisi takaisin hänen pyhytensä tasolle.

Romahduttamalla ja sulattamalla kaikki varallisuuden rakenteet, jotka ovat varjostaneet kristillistä näkyä, HERRA Kaikkivaltias tarkoitti, että MUSTAN HEVOSEN vapauttaminen puhdistaa pyhien sydämet materialismista takaisin hengelliseen puhtauteen. Sellaiset varallisuuden rakenteet, jotka olivat majoittautuneet kristittyjen sydämiin, sisältävät sellaisia asioita kuin rahoitusosakevarausten kerääminen, kotien ja autojen jumaloiminen, ylvästeleminen sillä, mitä tekevät ja omistavat. On varmaa, että nämä rakenteet olivat ryöstäneet Jumalan pois ihmisten huomiosta. Jo israelilaisten keskuudessa JEHOVA oli superkiivas, mitä tulee liiton pitämiseen, kunnioitukseen, palvonnan huolellisuuteen ja saastumattomaan suhteeseen. Jumala Isä on yhtälailla mustasukkainen seurakunnasta ja ansaitsee uskovien koko huomion. Tämä on syy miksi JEHOVA voi tarkoituksella murentaa jokaisen häiriötekijän, joka voi kääntää ihmiskunnan täyden huomion pois hänestä.

Tämän Herra on tehnyt aikaisemminkin tuolle uppiniskaiselle sukupolvelle monumentaalisessa Baabelin tornin ylpeyden osoituksessa. Tämän kolmannen RATSASTAJAN pyrkimykset globaalin talouden uudelleenjärjestelyssä ovat kiistämättömästi jumalallinen ponnistus, joka on tähdätty herättämään Kristuksen seurakunta välttämättömyyteen TEHDÄ PARANNUS kelvottomista teoistaan ja valmistaa vanhurskas tie tempaukselle (Jes. 40:1-5). Vanhurskaus on se hieno liinavaate (KJV: fine linen), jolla tämän päivän kristittyjen pitäisi vaatettaa sydämensä päästäkseen sisälle tälle kaikkein odotetuimmalle Karitsan hää-aterialle. (Ilm. 19:6-9; Hepr. 12:14; 2.Kor 5:1-5).

Sen globaalin NÄLÄNHÄDÄN ansiosta, jonka tämä APOKALYPTINEN RATSASTAJA aiheuttaa, hämmästyttävän samansuuntainen ja vastaavan tuhoisa hengellinen nälkä on läpitunkenut Kristuksen seurakunnan yli maailman. Tästä on kehkeytynyt valtava hengellinen pula erityisesti keskeisistä Pyhän Hengen lahjoista Kristuksen ruumiissa. Ja se on syy, että tämän päivän kristittyjen voidaan kuulla väärentävän kielillä puhumista ja väärin profeettojen väärentävän Jumalan pyhää ääntä, samalla kun tavanomaisten saarnaajien voidaan nähdä väärentävän ihmeitä jne. On varmasti valtava huuto Pyhän Hengen puoleen, että hän vierailisi Herran huoneessa tämän suuren hädän hetkellä.

Pyhän Hengen vierailu on se ainoa väliintulo, joka lopulta vapauttaisi niin kaivatunviisauden nykyisessä luopiossa seurakunnassa. Kaikki Jumalaa rakastavat kristityt myöntävät tänä päivänä, että jos taloudellinen romahdus on se, mikä tarvitaan palauttamaan seurakunta takaisin Jumalan tykö, niin se on hyvä asia ja niin olkoon. Etua nykyisestä taloudellisesta uudelleenjärjestelystä voi kertyä kristittyjen elämään vain siinä määrin, kuin se uudelleen priorisoi iankaikkisuuden etsinnän heidän sydämissään. Ottaen huomioon lisääntyneen maailmallisuuden, joka viitoittaa kristillistä elämäntapaa tänä päivänä, ei varmasti ole suurempaa herätyshuutoa ja joka parhaiten kuvailee MUSTAN HEVOSEN miehen tekoja, kuin seuraava raamatunkohta:

Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta. Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti. (1. Joh. 2:15-17).